

lille Forklaring, fordi jeg her afviger fra den Del af Thinget, som jeg ellers følger, men iøvrigt stemmer jeg for Lovforslaget og ønsker, at det paa sin videre Veie kan faae en saadan Skikkelse, at Loven virkelig kan blive til Gavn for dem, som man tilsigter at gavne.

Ordføreren (Goss): Til de Bemærkninger, der kom fra den ærede 3die Landssthingsmand for 11te Kred (Th. Nielsen), vil jeg sige, at jeg ikke tror, at der for Dieblisset er nogen Anledning til at komme dybt ind paa Spørgsmaal, hvorom der nu ikke foreligger noget Forslag, og jeg skal derfor ikke dvele nærmere ved, hvorvidt der kan være nogen Mulighed for at enes om dette Dissenspunkt i § 4. Jeg vil kun tage et Forbehold i den Retning, at det forekommer mig, at det Tal, som det ærede Medlem nævnte, var saa meget nærmere ved det af Mindretallet stillede Forslag end ved det af dette Thing vedtagne, at det vanskeligt kan betragtes som noget Mellemstandpunkt.

Med Hensyn til, hvad der blev bemærket af det ærede Medlem (Tvede), der saa udførlig udtalte sig om sin Stilling til hele Sagen, skal jeg sige, at jeg finder egentlig heller ikke Anledning til at komme ind paa de Spørgsmaal, han reiste; det var jo i Hovedsagen en Fremstilling af Grundtrækkene for en hel anden Gjennemførelse af et Forsmaal, den er beslægtet med, hvad dette Lovforslag og Sygeforslovsforslagene tilfjater, end den, som nu er vedtagen af dette Thing, en Gjennemførelse, der foreløbig i Praxis ikke kan blive Tale om. Jeg skal derfor ikke gjøre Indvendinger mod hele det ærede Medlems Grundlag, som jeg ellers mener, at der kunde være Anledning til. Men da nogle af hans Udtalelser særlig sigtede til den Maade, hvorpaa det givne Grundlag er gennemført i dette Lovforslag, vil jeg gjøre nogle ganske enkelte Bemærkninger, hvoraf den første er den, at det er en Feiltagelse, naar det ærede Medlem mente, at Regjeringen nogen- sinde eller særlig ifjor havde optaget det som en Betingelse for at komme ind under Ulykkesforsikringen, at Vedkommende var Medlem af en anerkjendt Sygeforslovskasse. Nei, det har Regjeringen ikke gjort, men tværtimod stærkt holdt paa det Modsatte. Det var Udvalgets Flertal, hvortil jeg hørte, der mente, at der kunde være Tale derom, og som ifjor stillede Forslag i den Retning. Saar have vi ikke stillet det samme Forslag, og vi have heller ikke villet optage dette Punkt til videre Diskussion, idet vi kunde erkjende, at der i alt Fald nu af praktiske Grunde var Anledning til at følge den af Regjeringen anviste Veie.

Jeg tror ogsaa, at det er at gjøre Regjeringsforslaget Uret, naar det ærede Medlem mente, at der ved den Maade, hvorpaa der var delt mellem Sygeforslovs og Ulykkesforsikring ved de 26 Uger i § 4, fra Regjeringens Side var taget Hensyn til, at der deri skulde ligge en Opfordring for Noget til at indmelde sig som Medlem i en anerkjendt Sygeforslovskasse. Det er ikke det, der er Grundlaget for Regjeringsforslaget i § 4. Det, der i saa Henseende tilsigtes, er simpelthen at sætte en almindelig Grændse mellem, hvad der skal betragtes som Ulykkestilfælde, og hvad Sygdom, Vedkommende maa bære selv eller skaffe sig Hjælp til at bære ved at gaa ind i en Sygeforslovskasse. Naar det ærede Medlem, der talte sidst, rettede et Angreb mod den Grændse, Regjeringen har draget for dem, som skulle ind under denne Lov, ind under de særlige Forpligtelser, som denne Lov hjemler, nemlig alene de betydeligere Ulykkestilfælde, vil jeg sige, at dette Angreb burde være rettet ind Sygeforslovsloven; der staa de 26 Uger, som ere vedtagne her, og saalænge de staa der, kan der ikke paa denne Lov være Tale om at vælge en anden Udfattelse.

Endnu vil jeg blot med Hensyn til Gjennemførelsen bemærke, at jeg tager Forbehold mod at anerkjende, at der af den Omstændighed, at der er Portoensartethed skulde kunne udledes nogen som helst Konsekvens med Hensyn til et Spørgsmaal, som rører ved en eller anden Bestanddel af Forsikringsvæsenet. Her have vi andre naturlige Forbilleder at følge, og de Grundsatninger, der ere fulgte i dette Lovforslag, turde paa dette Omraade være i fuldstændig Overensstemmelse med de Veie, som den frivillige Forsikring, som vi træffe allevegne, følger, nemlig Adskillelse i Grupper og Fareklasser.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Der er under Lovforslagets Vandring igjennem dette Thing anvendt, saaledes som der ogsaa er udtalt af et æret Medlem (Th. Nielsen), et meget betydeligt og meget indgaaende Arbejde paa det, og ved dette Arbejde er man jo kommen til meget væsentlige Ændringer, endog til Ændringer paa principielle Punkter. Jeg indrømmer, at det er betydeligt og værdifuldt Arbejde, der er præsteret, og ved dette Arbejde, som selvfølgelig har maattet tage lang Tid, er det ogsaa lykkes — det kan jeg med Tilfredshed nævne — at samarbejde i alt Væsentligt, ikke blot Udvalgets Flertal og Mindretal, men ogsaa Udvalget og Ministeren. Jeg har derfor ogsaa det Haab, at den Behandling, dette Thing har givet Lovforslaget, vil faae betydelige Følger; jeg tror, at det har